

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 89.946 van 2 oktober 2000
in de zaak A. 91.274/IX-2326.**

In zake : Leo PHILIPS,
die woonplaats kiest bij
advocaat Th. VERMEIRE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keverslaan 11

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Leo PHILIPS,
kapitein-commandant bij de Krijgsmacht op 25 april 2000
heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van "de beslissing tot «ter
beschikking stellen» van verzoeker (onbekende datum) en
de aansluitende «mutatie van SGA/SDAG naar GST»";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 september
2000;

Gehoord het verslag van staatsraad
L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
Th. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoeker, en van
luitenant-kolonel militair administrateur R. GERITS;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 2 september 1977 neemt verzoeker dienst
in de hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier voor
acht jaar bij de Landmacht. Dezelfde dag wordt hij
toegelaten tot de Koninklijke Militaire School, afdeling
Alle Wapens, in de hoedanigheid van leerling.

Op 26 december 1981 wordt hij benoemd in de
graad van onderluitenant en opgenomen in het kader der
beroepsofficieren, korps der officieren van de
artillerie.

Op 26 september 1983 en 26 september 1988
wordt hij achtereenvolgens benoemd in de graden van
luitenant en kapitein.

1.2. Op 17 juni 1992 voldoet verzoeker, na
deliberatie, aan het beroepsexamen voor bevordering tot
de graad van majoor en op 26 september 1993 wordt hij
benoemd in de graad van kapitein-commandant.

1.3. Op 4 oktober 1993 stelt majoor SBH PROVINCIAEL, verzoekers korpscommandant, verzoeker, die tewerkgesteld is als stafofficier in de staf van de eerste pantserinfanteriebrigade, ter beschikking van de Landmacht.

Op 22 november 1993 duidt de stafchef van de Landmacht, per order luitenant-kolonel SBH MICHAUX, verzoeker aan voor een nieuwe eenheid.

1.4. In 1995, 1996 en 1997 worden voor verzoeker bevorderingsvoordrachten voor de graad van majoor opgesteld en zijn kandidatuur tot de graad van majoor wordt onderzocht door de bevorderingscomités.

Zijn kandidatuur wordt echter niet als aanbevelenswaardig voorgedragen aan de minister van Landsverdediging.

1.5. Vanaf 22 september 1997 oefent verzoeker de functie uit van aankoopofficier in de Algemene Aankoopdienst (hierna: SGA), sectie aankopen van materiaal te land (SDAG), ondersectie aankopen automaterieel (SAMA).

1.6. In maart 1998 wordt voor hem opnieuw een bevorderingsvoordracht tot de graad van majoor opgesteld en in juni 1998 wordt hij geëvalueerd in de functie van aankoopofficier.

1.7. In november 1998 wordt zijn kandidatuur tot de graad van majoor onderzocht door de bevorderingscomités. Zijn kandidatuur wordt zoals voorheen niet als aanbevelenswaardig voorgedragen aan de minister van Landsverdediging.

1.8. Op 29 maart 1999 richt kolonel IMM GERMAIN van de sectie aankopen van materieel te land van de SGA, korpscommandant van verzoeker, een nota aan verzoeker met betrekking tot zijn manier van dienen en hij geeft

verzoeker richtlijnen met betrekking tot de uitoefening van zijn taak.

Eveneens op 29 maart 1999 richt generaal-majoor van het vliegwezen HARDY, chef van de SGA, een nota aan de adjunct van de stafchef van de Landmacht met betrekking tot de dienstaanwijzingen van officieren van de SGA. Uit de ervaring met verzoeker als aankoop-officier sinds 22 september 1997 trekt hij een "zeer negatieve balans" en stelt hij vast dat de aanwezigheid van verzoeker "eerder een belasting dan een steun betekent". Hij stelt, onder meer, dat ondanks een smetteloze omkadering vanwege zijn collega's verzoeker twee jaar na zijn inplaatsstelling er nog niet in geslaagd is zich rustig te integreren in zijn werkomgeving, dat geen enkel aankoopdossier hem kon worden toevertrouwd, zonder dat het noodzakelijk was vele, dikwijls fundamentele verbeteringen aan te brengen, dat verzoeker niet over de intellectuele discipline beschikt die zijn oversten van hem mogen verwachten en niet altijd de ontvangen richtlijnen integer toepaste. Hij vraagt een snelle vervanging van verzoeker.

1.9. Op 12 april 1999 dient verzoeker een verweerschrift in met betrekking tot de richtlijnen van kolonel IMM GERMAIN van 29 maart 1999 waarop kolonel IMM GERMAIN zijn commentaar aanbrengt.

1.10. Op 21 april 1999 stelt luitenant-kolonel HILGERT, dienstchef van verzoeker, een beoordeling op met betrekking tot verzoeker en voert hij op 23 april 1999 een evaluatiegesprek met verzoeker.

Op 29 april 1999 dient verzoeker een verweerschrift in met betrekking tot de evaluatienota van kolonel HILGERT, waarop ook commentaar wordt geleverd door luitenant-kolonel HILGERT.

Op 5 mei 1999 wijzigt kolonel IMM GERMAIN, na een onderhoud met verzoeker en luitenant-kolonel

HILGERT, en na een advies gevraagd te hebben aan majoor JAUCOT en majoor VAN ASBROECK, de score voor het criterium "zin voor discipline" 5 op 9 in de score 4 op 9.

1.11. Op 5 mei 1999 stelt kolonel IMM GERMAIN voor verzoeker een vijfde bevorderingsvoordracht tot de graad van majoor op. Hij brengt een ongunstig advies uit.

1.12. Op 12 mei 1999 dient verzoeker een verweerschrift in met betrekking tot die evaluatie.

Op 31 mei 1999 bevestigt de reeds genoemde generaal-majoor van het vliegwezen HARDY de evaluatie van 5 mei 1999 van kolonel IMM GERMAIN.

1.13. Eveneens op 31 mei 1999 stemt generaal-majoor HARDY in met het ongunstig advies van kolonel IMM GERMAIN van 5 mei 1999 met betrekking tot de bevorderingsvoordracht van verzoeker.

1.14. In oktober 1999 wordt de kandidatuur van verzoeker tot de graad van majoor voor de vijfde en laatste maal onderzocht door de bevorderingscomités. Zijn kandidatuur wordt andermaal niet als aanbevelenswaardig voorgedragen aan de minister van Landsverdediging.

1.15. Op 10 januari 2000 dient kolonel IMM GERMAIN een aanvraag in om verzoeker ter beschikking te stellen van de Landmacht.

Hij geeft hiervoor de volgende motivering :

"De betrokkene bezet de functie van AankoopOffr SAMA sinds 22 Sep 1997.

Uit deze ervaring trekt SGA een zeer negatieve balans en stelt vast dat de aanwezigheid van deze Offr eerder een belasting dan een steun betekent

- Ondanks een smetteloze omkadering vanwege zijn collega's, is betrokkene twee jaar na zijn IPS er

nog niet in geslaagd zich rustig te integreren in zijn werkomgeving.

- Geen enkel aankoopdossier kon hem worden toevertrouwd, zonder dat het noodzakelijk was vele, dikwijls fundamentele verbeteringen aan te brengen. Elk dossier moet dan ook in al zijn details worden nagezien door zijn directe oversten, wat in regime onhoudbaar is en ten koste gaat van de goede werking van SAMA.
- Betrokkene beschikt niet over de intellectuele discipline die zijn oversten van hem mogen verwachten en past niet altijd de ontvangen richtlijnen integer toe.
- Betrokkene bezit niet de capaciteiten om evenwichtig tot een besluitvorming te komen, zich communicatief op te stellen en vertoont een sociaal gedrag die anti-productief is.

Rekeninghoudende met bovenvermelde elementen, verzoek ik U over te gaan tot vervanging van betrokken Offr".

Op 13 januari 2000 ondertekent verzoeker dit voorstel voor kennisneming en dient op 20 januari 2000 hiertegen een verweerschrift in.

Eveneens op 20 januari 2000 ondertekent kolonel IMM GERMAIN het verweerschrift voor kennisneming en verwijdt hij een aantal stukken met betrekking tot een aankoopdossier die verzoeker bij zijn verweerschrift heeft gevoegd. Kolonel IMM GERMAIN verwijst in dit verband naar artikel 139 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessie voor openbare werken.

Op 7 februari 2000 brengt generaal-majoor van het vliegwezen HARDY het volgende "gunstig" advies uit met betrekking tot de aanvraag om verzoeker ter beschikking te stellen van de Landmacht :

"Gezien de inhoud van het dossier en vooral de omstandigheden in de sectie SDAG acht ik het opportuun betrokkene een andere affectatie te geven.".

Op 14 februari 2000 brengt majoor SELVAIS van de Divisie Personeel een "gunstig" advies uit met betrekking tot de aanvraag.

Op 18 februari 2000 noteert kolonel SBH DAVE van de sectie Organisatie en personeel van de Staf van de Landmacht het volgende op de aanvraag van kolonel IMM GERMAIN :

"Ten einde de belangen van betrokkene en van de eenheid te vrijwaren, wordt de mutatie voorgeschreven naar GST".

1.16. Op 25 februari 2000 muteert verzoeker, in uitvoering van een bericht van de Staf van de Landmacht naar de Directie van de technische diensten van de Landmacht (GST).

1.17. Op 9 mei 2000 zendt kolonel SBH DAVE van de Staf van de Landmacht, sectie personeel en Organisatie, de volgende nota aan de dienst Statutaire Geschillen Arbitragehof/Raad van State van de Divisie Personeel van de Generale Staf :

"ONDERWERP Beslissing GS1-G m.b.t. de zaak PHILIPS

1. Op 18 februari 2000 nam ik de volgende beslissing 'Ten einde de belangen van betrokkene en van de eenheid te vrijwaren, wordt de mutatie voorgeschreven naar GST'.

Het feit dat het vakje 'beslissing van' op het model B niet aangekruist werd is een materiële fout mijnentwege.

2. De mutatie van Cdt PHILIPS werd door mij voorgeschreven omdat ik de mening toegedaan was dat de situatie van betrokkene in zijn eenheid onhoudbaar geworden was. Uit het dossier bleek immers overduidelijk dat betrokkene een relationeel conflict heeft met zijn korpscommandant, kolonel IMM GERMAIN zodat het normaal functioneren van de dienst niet meer mogelijk was.

Het was dus in het belang van de dienst en ter bescherming van betrokkene dat ik de mutatie naar GST voorgeschreven heb.

Op geen enkel moment bij het nemen van de beslissing heb ik ook maar enig aspect van het gedrag of de eventuele fouten van betrokkene in overweging genomen.

Het enige wat voor mij telde was dat de betrokken dienst terug degelijk kon functioneren en dat betrokkene een nieuwe dienstaanwijzing kreeg waar hij zich opnieuw volledig kan ontplooien.

3. Ik ben bereid om mijn beslissing, via een getuigenis, toe te lichten voor de Raad van State.";

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerking opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat zij hierbij uiteenzet wat volgt :

"1. De eerste bestreden akte is de aanvraag (...) van kolonel IMM GERMAIN om verzoeker ter beschikking van de Landmacht te stellen.

Het gaat hier duidelijk om een niet aanvechtbare voorbereidende handeling die de overheid die de mutatie uitgesproken heeft niet gebonden heeft of diens beoordelingsbevoegdheid niet beperkt heeft (J. BAERT, G. DEBERSAQUES, Raad van State. Afdeling administratie 2. Ontvankelijkheid, p. 26 (26)).

Verzoeker roept trouwens geen enkel middel in tegen de eerste bestreden akte.

2. De tweede bestreden akte, die genomen werd door kolonel SBH DAVE, luidt als volgt: 'Ten einde de belangen van betrokkene en van de eenheid te vrijwaren, wordt de mutatie voorgeschreven naar GST'".

Op 9 mei 2000 heeft kolonel SBH DAVE het volgende verklaard met betrekking tot zijn beslissing (...):

"ONDERWERP : Beslissing GSI-G m.b.t. de zaak PHILIPS

1. Op 18 februari 2000 nam ik de volgende beslissing :

'Ten einde de belangen van betrokkene en van de eenheid te vrijwaren, wordt de mutatie voorgeschreven naar GST'.

Het feit dat het vakje 'beslissing van' op het model B niet aangekruist werd is een materiële fout mijnentwege.

2. De mutatie van Cdt PHILIPS werd door mij voorgeschreven omdat ik de mening toegedaan was dat de situatie van betrokkene in zijn eenheid onhoudbaar geworden was. Uit het dossier bleek immers overduidelijk dat betrokkene een relationeel conflict heeft met zijn korpscommandant, kolonel IMM GERMAIN zodat het normaal functioneren van de dienst niet meer mogelijk was.

Het was dus in het belang van de dienst en ter bescherming van betrokkene dat ik de mutatie naar GST voorgeschreven heb.

Op geen enkel moment bij het nemen van de beslissing heb ik ook maar enig aspect van het gedrag of de eventuele fouten van betrokkene in overweging genomen.

Het enige wat voor mij telde was dat de betrokken dienst terug degelijk kon functioneren en dat betrokkene een nieuwe dienstaanwijzing kreeg waar hij zich opnieuw volledig kan ontplooiën.

3. Ik ben bereid om mijn beslissing, via een getuigenis, toe te lichten voor de Raad van State."

Uit de verklaring van kolonel SBH DAVE blijkt dus dat :

- "- hij vaststelde dat er een onmiskenbaar relationeel conflict was tussen verzoeker en diens korpscommandant (In voetnoot : (5) Op 19 januari 2000 vroeg verzoeker zelf in zijn verweerschrift tegen de aanvraag tot ter beschikking stelling, opgemaakt door zijn korpscommandant, dat 'de aan de gang zijnde vete uiteindelijk ophoudt' (...); (6) Ook generaal-majoor van het vliegwezen HARDY zinspeelde in zijn advies van 7 februari 2000 (...) klaarblijkelijk op de gespannen relaties in de sectie SDAG, bevolen door kolonel IMM GERMAIN, door te stellen : '(...) en vooral de omstandigheden in SDAG (...)')"
- dat hij oordeelde dat het in het belang van de dienst en van betrokkene was om verzoeker om die reden te muteren;
- dat verzoekers gedrag of zijn eventuele fouten niet in aanmerking werden genomen en bijgevolg geen enkele invloed hebben gehad op de beslissing (In voetnoot : Het feit dat kolonel SBH DAVE bij het totstandkomen van zijn beslissing de documenten m.b.t. tot overheidsopdrachten die door kolonel IMM GERMAIN verwijderd werden uit het dossier (zie feiten, punt 21), niet heeft opgevraagd, wijst er trouwens op dat hij geen enkele beoordeling heeft willen maken voor wat betreft verzoekers eventuele professionele fouten).

BAERT en DEBERSAQUES wijzen erop dat het onderscheid tussen maatregelen van inwendige orde en aanvechtbare ordemaatregelen gelegen is in het feit dat de eerstgenoemden de goede materiële organisatie en werking van de dienst beogen, terwijl een ordemaatregel gericht is tegen het gedrag van een bepaalde persoon met als oogmerk de goede werking van de

dienst te verzekeren. De ordemaatregel vindt derhalve zijn motief in de verstoring van de goede 'orde' van de dienst, waarbij die verstoring kan voortvloeien uit het gedrag van de rechtsonderhorige (In voetnoot : BAERT, J., en DEBERSAQUES, G., o.c., p. 70, nr.).

Aangezien het gedrag en of eventuele fouten van verzoeker in casu niet in aanmerking werden genomen moet de tweede bestreden akte bestempeld worden als een niet aanvechtbare 'maatregel van inwendige orde'.

In de mate dat de tweede bestreden akte ook ter vrijwaring van de belangen van verzoeker werd genomen, t.t.z. met het oog op het hem onttrekken aan zijn korpscommandant met wie hij een duidelijk relationeel conflict heeft, moet vastgesteld worden dat verzoeker geen belang heeft bij zijn beroep".

2.2. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot die ingeroepen exceptie in zijn verzoekschrift het volgende heeft gesteld :

"Ratione materiae

1.a Artikel 14 Gec.W.R.v.St. heeft een algemene draagwijdte. Krachtens dit artikel kunnen ambtenaren bij de Raad van State ook een beroep indienen tegen de ordemaatregelen die gesteund zijn op hun gedrag met als oogmerk de goede werking te verzekeren. Er blijkt geen wetsbepaling te zijn die de bevoegdheid van de Raad van State ten aanzien van dergelijke maatregelen met betrekking tot militairen uitsluit.

1.b Officieel is de maatregel een ordemaatregel. In werkelijkheid is de maatregel een verkapte tucht-sanctie. In beide gevallen is de Raad van State bevoegd. Voor de mutaties van de militairen is de Raad van State uiteraard eveneens bevoegd : zie bv. de zaak 68.510, X-6.470 (Luitenant CARLIER), waarin de verwerende partij een intrekkingbeslissing van de bestreden mutatie heeft uitgevaardigd. Idem : n° 60.616 van 28 juni 1996, Keustermans.

2.a Verzoeker heeft geen kennis van de formele motivering van de bestreden beslissingen; enkel de beweegredenen van Kolonel IMM GERMAIN zijn bekend.

2.b Gelet op wijze van voorstellen van de globale context door Kolonel IMM GERMAIN, volstaat het vast te stellen dat verzoeker thans door de bestreden maatregel in zijn eer en goede naam wordt geraakt, ondermeer omdat hij aldus vermoed wordt zware beroepsfouten of zelfs tuchtmisdrijven te hebben gepleegd. Verzoeker wordt uiteraard ook in zijn carrière-belangen geraakt en gestigmatiseerd. De mogelijke exceptie ratione materiae dient daarom afgewezen te worden. (R.v.St., n° 67.675, 5 augustus 1997, Legros, Adm.Publ., 97, p. 125).

3.a Men weet verder dat in principe een onderscheid kan worden aangebracht tussen maatregelen van inwendige orde, ordemaatregelen en tuchtmaatregelen (In voetnoot : BAERT, J. en DEBERSAQUES, G., R.v.St., p. 69, n° 61).

Enkel de maatregel van inwendige orde, die aan geen enkele (naar buiten werkende) rechtsregel onderworpen is, is in principe niet vatbaar voor een annulatieberoep (In voetnoot: Voor de mutaties der militairen is de Raad van State uiteraard eveneens bevoegd : zie bijvoorbeeld de zaak 68.510, X-6.470 (Luitenant van het Vliegwezen S.CARLIER), waarin de verwerende partij een intrekingsbeslissing van de bestreden mutatie uitgevaardigd heeft.) Deze uitzondering moet evenwel zeer restrictief geïnterpreteerd worden.

3.b Verder hebben de bestreden maatregelen repercussies op verzoekers beroepservaring, die hij niet meer in SDAG of als SAMA a.i. (!) kan opdoen.

4.a Tenslotte staat het vast dat op grond van de aan hem toegerekende tekortkomingen - zie het betoog van Kolonel IMM GERMAIN - , verzoeker gestraft wordt. Ook daarom is de bestreden maatregel aanvechtbaar, hetzij als een verkapte tuchtsanctie, hetzij minstens (In voetnoot: Hetzij - in zeer ondergeschikte orde - als een aanvechtbare maatregel van inwendige orde) als een ordemaatregel.

4.b De bevoegdheid van de Raad van State is des te meer voorhanden dat de bestreden akte in casu een verkapte tuchtstraf is: dit wordt bevestigd door de beantwoording van de schuldvraag door Kolonel IMM GERMAIN.

Bijgevolg is de eventuele exceptie *ratione materiae* ongegrond; minstens is ze verbonden met de grond van de zaak. (In voetnoot : OPDEBEEK, I., o.c., p. 38, n° 64).

4.c Volledigheidshalve: het is zinloos te betogen dat verzoekers rechtmatig belang tot herkwalificatie onbestaande zou zijn omwille van de bewering dat «militaire tuchtstraffen toch niet aanvechtbaar zijn (voor de Raad van State)». Dit betoog faalt om (minstens) twee redenen :

- het staat thans niet meer vast dat de Raad van State zich terzake nog onbevoegd zou verklaren (In voetnoot : Zie o.m. R.v.St., n° 69.324 van 3 november 1997, PLAETINCK, TBP, 1998, pp. 146-148, Verslag 1ste Auditeur-Afdelingshoofd VAN NOTEN). De Belgische rechtsleer heeft steeds gepleit voor de bevoegdheid (In voetnoot : J. BAERT en G. DEBERSAQUES, o.c.. p. 80, n° 68, + voetnoten.); de Franse Raad van State heeft zich sinds 1995 terzake bevoegd verklaard (In voetnoot : C.E. (fr.), 17 februari 1995, Hardouin, Sem.Jur., 1995, II, 22.426, geciteerd in het Verslag onder n° 69.324, 3 november 1997, PLAETINCK, TBP, 1998, pp. 146-148)

- al zou de Raad van State onbevoegd zijn inzake vernietiging van militaire tuchtstraffen (quod non est), dan nog heeft verzoeker er een rechtmatig belang bij dat de correcte procedure gevolgd wordt (bevoegdheid, verjaring, enz...).
5. Besluit : om al deze redenen is de bestreden akte aanvechtbaar.";

2.3. Overwegende dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoekers vordering tot schorsing betrekking heeft op twee bestreden akten; dat vastgesteld wordt dat verzoeker zelf het voorwerp van zijn vordering omschrijft als "de beslissing tot «ter beschikking stellen» van verzoeker (onbekende datum) en de aansluitende «mutatie van SGA/SDAG naar GST»"; dat het verzoekschrift tot schorsing aldus betrekking heeft op twee onderscheiden akten, zijnde een akte met betrekking tot het ter beschikking stellen van verzoeker, dit is een eerste akte, en daaropvolgend een beslissing tot mutatie van verzoeker, dit is een tweede akte;

2.4. Overwegende dat met betrekking tot de eerste bestreden akte uit het administratief dossier blijkt dat kolonel IMM GERMAIN op 10 januari 2000 een "aanvraag" heeft verzonden naar de Staf van de Landmacht met betrekking tot het "terug ter beschikking stellen van een officier"; dat hij in de inleidende zin van zijn uiteenzetting stelt dat verzoeker "terug ter beschikking wordt gesteld van de Landmacht" en dat hij in fine van zijn uiteenzetting verzoekt "over te gaan tot vervanging van betrokken officier"; dat hieruit blijkt dat de aanvraag van kolonel IMM GERMAIN een loutere voorbereidende handeling is die de overheid die tot de mutatie van verzoeker heeft beslist niet gebonden lijkt te hebben en diens beoordelingsbevoegdheid niet lijkt te hebben beperkt; dat aldus de "aanvraag" van kolonel GERMAIN om verzoeker terug ter beschikking te stellen van de Landmacht een voorbereidende handeling is die niet voor vernietiging en derhalve ook niet voor

schorsing vatbaar is; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid ingeroepen door de verwerende partij met betrekking tot de eerste bestreden akte derhalve gegrond voorkomt;

2.5. Overwegende dat in de door verzoeker bestreden mutatiebeslissing wordt gesteld dat zij is genomen "ten einde de belangen van betrokkene en van de eenheid te vrijwaren" en dat verzoeker hierbij stelt dat dit zou gaan om een verdoken tuchtmaatregel; dat uit de verklaring van kolonel SBH DAVE van 9 mei 2000 aan de dienst Statutaire Geschillen Arbitragehof/Raad van State van de Divisie Personeel van de Generale Staf, blijkt dat hij vaststelde dat er overduidelijk een relationeel conflict was tussen verzoeker en zijn korpscommandant, kolonel IMM GERMAIN, zodat het normaal functioneren van de dienst niet meer mogelijk was, dat hij oordeelde dat het in het belang van de dienst en ter bescherming van betrokkene was om verzoeker te muteren, dat op geen enkel ogenblik enig aspect van het gedrag van verzoeker of zijn eventuele fouten in overweging werden genomen; dat hoe dan ook uit de stukken van het dossier niet blijkt dat de bestreden mutatie van verzoeker werd bevolen op grond van de gedragingen van verzoeker dewelke van aard zouden geweest zijn de dienst te verstoren, maar wel om het belang van verzoeker en van de eenheid waarin hij was tewerkgesteld te vrijwaren; dat het persoonlijk gedrag van verzoeker derhalve niet in aanmerking genomen is en de schuldvraag die eigen is aan een tuchtmaatregel in de bestreden akte niet is gesteld of beantwoord; dat verzoekers argumentatie dat de mutatiebeslissing een verdoken tuchtstraf is bijgevolg niet overtuigt zodat die beslissing als een maatregel van inwendige orde wordt aanzien die geen wijziging brengt in de rechtstoestand van verzoeker en op zich geen weerslag kan hebben op diens bevorderingsmogelijkheden, voor zover zij voor verzoeker nog zouden

bestaan; dat de door de verwerende partij ingeroepen exceptie dat de bestreden mutatiebeslissing niet voor vernietiging en derhalve ook niet voor schorsing vatbaar is, eveneens gegrond is;

2.6. Overwegende dat aldus verzoekers vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van "de beslissing «tot ter beschikking stellen» van verzoeker (onbekende datum) en de aansluitende «mutatie van SGA/SDAG naar GST»" niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee oktober 2000, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.